Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26474
Copyright: Admont, Benediktinerstift

De cā libtatis arbitrij.

Liberum arbitrium hominū indulgendum fuit. ¶ Pba hanc eodem modo q̄ phat. viij. Q. omia ad deū debet referre debet

Omnes cogitatus cōmones et actus humanos ad dm tanquā ad legitimū finē suū arbitrio dirigendi. ¶ Iam cū exclusō arbitrio hoc m̄ possit tenere q̄ ma dm. v. probatum est enim. Q. d pena et pmiū sit.

Voluntas hōis t effectū q̄ntū in ipa est pmium et penam equum est cōpensari. ¶ Bona enim uoluntas pmio mala aū pena digna t. q. d exd sēp cōmub bōis ul male mēndi ap dm eluces. Quia q. d. do tenet facere libis solut bōis mēt ap dm. g mediante d sēp cōne iuste dign est pmio. et uolūtatem bonā inspiranti bōis mēti ap dm. i. q̄ntū ipa est dm se dirigente. q. pmissa ap pon. g bona uolūtas digna est pmio. sic et ōium pba d mala. pmiū aū et pena p mag et min sūt i frenda. p no. in bono et malo fuit intensa. sic in descriptio ne iustitie reputur. Q. d retributio sit etna.

Voluntas bōis mēndi ipetua. re tributio de ipetua digna t.

¶ Cum enim sicut pmissa docet. vō pmiū est o pensandū. si uol. hō ipetuo famulando eū effectū q̄ne tipo est. et sic sicut p eum. quin ipetuo iuuat. retōpensād. est ipetuū pmiū sue uolūti. De cā retributionis

Omnis res bene ul male merendo laborans. pmio debet gaudē ul pena dampnari. ccccv

¶ Si enim aliū est. ñ cēt t do iustitia. q bōis mēntes remunerat et pmiat et punit damnandos. Q. d retributio vite grā t ñ m̄cēd.

Bene mēntiū apd dm retributionū ñ m̄cēde. et grām esse constat. ¶ Bene merere ap dicit qui sponte aliqu bōis facit. q. d facere ñ tenetur. et nich do facim q. d ñ tenemur. sic q̄nta h ub asserūt t. g mēti nrīn ap dm ñ est ap mēt et solō debitū et ñ est m̄ces i m̄ita precedentes. et ñ mēt ap t. g quod d abū a deo ñ est et grātia. Q. d sit pmiū boni mīti.

Bonū quod t deo est bōis mēntib constitur. vn manifestū t dm bōis mēntib seipm cōstitu. ¶ Quarta et xiij. pbant p sūt. nā aū Angl tho ad dna sapiam p capiendam fēta sūt. g paupare debent bonū q. d indo est. et sic pz ap. nullū enim bonū est indo q. d ñ sit ds. sed m. xx. pmi libri. si bōis meminim. g bōis mēntib dat ds. id q. d ds est. ti seipm ti pz. cor. De pscbitate poenitentie.

Humana fragilitas a bono statu facile ruinā incurrit. ¶ Iam sicut. xiij. pbatū est d uilissima materia homo existit fēs. et d fragili q. d cito. g facile corrupi potest et ad casū in pelli. Q. d necessē t p gratiā peccā

Mentis inquinamētū desiderat ablui et extergi. ¶ Cum enim mēs uitiis corrupta est et sordida ablui et emendari desiderat. Q. d purgatio illa p aliū et ab alio t.

In cogitationib ubis et opib malis corrigendis cōsilium est quere dum. ¶ Cum morb in homine curand est sicut pmissa ponit. quis ab negat medicū sip h esse o sulendū. De remedio fragilitatis corporalis

Corpis fragilitas indiget remedio subleuari. ¶ hanc pba sicut ante premissum. De cā multitudinis remediorum.

Multiplex morbi causa multipli a indiget remedio medicine. Cum enim fragilis nātē sit hō. ut ponit. xxi. et ob hoc male mēndi morbū incurrit d facili et indiget remedio ut instatū debitū releuet. et multe sūt morbi cause. morbū aū medicinis malū et d sem bonū. stat sic in p mispa apparet. g ad multas cās multa sūt ad hibenda remedia. q. d cuic ipositū. De cā uirtutis remedio.

Creber casus crebrium expetit auxilium resurgendi. ¶ hanc probat sicut pmissam. Q. d necessē t ulterius grā subsequitur et eo adiuuans.